

Csapataink eredményei – 2008. május 24-26 :

U16('92) bajnoki mérkőzés, 23.forduló - 2008.05.26. 17.30 óra
XI. Hunyadi M.út 56.. - Kelen pálya, 30 néző, műfüves nagypálya

MEGMÉRETETTÜNK, ÉS KÖNNYŰNEK TALÁLTATTUNK

Lágymányosi TC - Tabáni Spartacus 4-3 (2-2)

G: Pataky (2), Királyvölgyi

Németh I. 5 – Garancsy 6 (Leki 0), Neidert 4, Pataky 7, Balázs 3 – Kovács 5 –
Királyvölgyi 6, Bagdy 5 (Szekér 5), Gallatz 4 (Németh G. 0), Almási 4 (Akay 5) –
Farnadi 3–2 = 1

Sárga lap: Neidert, Leki

Piros lap: Farnadi

Amíg nem lövünk gólt akcióból, csak pontrúgásból, addig jobb csapatok ellen nem fogunk pontot szerezni!!!!

Edző: Egyházi Gergely

U14('94) bajnoki mérkőzés - rájátszás, felsőház 4.forduló, 2008.05.24. 9.00 óra
I.Czakó utca – 20 néző, füves nagypálya

TÚLZOTT FALAT

Tabáni Spartacus – Honvéd 0-4 (0-1)

Kajdy 5 - Cseh-Szombathy 5, Zincenko 5, Chorfi 5, Salánki 5*** – Mérei 5*, Kerekes 5, Szekeres 5 –
Lakatos 4**, Szőke 5, Gulyás 5

cs:*Flويدl 4, **Zsila 4,*** Bea 0

Nagynevű NB-1-es ellenfelünkkel legutóbb méltatlan körülmények között, nagyon gyenge minőségű pályán kellett játszani. Akkor ők nyertek ugyebár, pedig a második félidőben meggyőző produkciót nyújtottunk. A Honvédnál nem lehet tudni, hogy a nagy keretéből éppen kiket hoz el, de biztosak lehettünk benne, hogy nem lesz sétagalopp típusú program. Az elején nem volt túlzottan nagy különbség, gyűrték egymást a csapatok becsülettel. Jöttek-mentek a honvédos lehetőségek, de valamit mindig kitaláltunk a háritás érdekében. Lehetett tudni, hogy előbb-utóbb lesz komoly gólszerzési lehetőségünk. Egy alkalommal Szőke Bálint hagyta faképnél a védőit, át is emelte annak rendje és módja szerint a kifutó kapus felett a játékszert, de az csak nem akart engedelmesskedni és a jobb oldali kapufa külső éléről az alapvonalon túlra pattant. Vezethettünk volna, de ezúttal a szerencse elpártolt tőlünk. Sajnos viszont a Honvéd kihasználta a szünet előtti nagy lehetőségét.

Egy baloldali elfutást követően adták be a labdát a kapunk előterébe, majd a vonalon maradó kapusunk és a ledermedő védőink között kibújt egy kipestit fej és előnyhöz juttatta a vendégcsapatot. Nem jött ez jókor, döntetlen állással nyugodtabban szüneteltem volna. A második féldőben a következő honvédos gólig valamennyire nyílt volt a találkozó, de 2:0 után kissé reményvesztette váltunk. Leálltunk lelkileg. A harmadik találkozó előtti talpalásnál a játékvezető sajnos nem avatkozott közbe és végül is egy negyedik gól is érkezett előbb-utóbb. 4 lett a vége, pedig úgy éreztem több volt benne. A futballban ugyebár nincsen ha, ezt már nagyon régen megmondták nálam (!) okosabbak is. De játszottunk el a gondolattal, hogy mondjuk, mi szerzünk vezetést. No mindegy. Viszont a mérkőzés éles részében állítom, hogy nem vallottunk szégyent.

Edző: Grób Ákos

U13('95/'96) bajnoki mérkőzés, 22.forduló - 2008.05.24. 09.00 óra
XVII. Pesti út 86-88. - 30 néző, füves nagypálya

KERÜLTÜK A PÁRHARCOKAT, ÍGY A LABDA NEM KERÜLTE EL A KAPUNKAT

Rojik SC - Tabáni Spartacus SKE 1-8 (1-5)

G: Sütő

Mancher 3 – Paulusz 5, Fritz 4, Gantner 4, Pereg 5 – Kondi 4, Zemplényi 4, Kiss 4, Tóth 4 –
Ormos 3, Sütő 6,

cs: (-)

Sajnos nem várt dolgokat tapasztalhattam. Igaz, nem jó előjelekkel készültünk. Az előző heti jó játék ellenére sokan más programot választottak. Így a kezdőcsapatunk fele hiányzott. Csere nélkül, újoncot avatva vettük fel a küzdelmet. Úgy gondoltam, a középpályát megerősítve jobban tudunk védekezni és két jó csatárral elől sok gondot okozunk majd ellenfelünknek. Azt kértem, védekezésből minél gyorsabban indítsuk Gabót és Kristófot, a középpálya szűrjön a védelem előtt, majd gyors kombinációs játékkal vigyük üresbe a labdát, ahonnan lehet indítani. Az eredmény azt mutatja ezt nem sikerült megoldani.

Érthetetlen számomra, amit láttam! Igaz rögtön nagy hibával kezdünk. Sajnos ez nem újdonság. Ádám rosszul passzolt a tizenhatosunkon belül, ellenfél elvette, gól. Úgy éreztem, ezt még ki lehet javítani. Főleg, mivel ellenfelünk nem egy világverő alakulat, illetve a középpályán jól kezdünk passzolgatni, Gabó és Kristóf jól mozogtak, indultak, jött pár indítás is, amelyek nagy lehetőségeket jelentettek. Igen ám, csak éppen azt hittük nem kell megküzdeni a fehérmezésekkel! Botrányos volt, ahogy álltunk és néztük, mit csinál az ellenfél a labdával. Főleg Tomi és Benji puhánysága volt, ami meglepett. Kettőjüktől sokkal többet vártam. Benjinek ráadásul külön felhívtam a figyelmét, most neki kell irányítania hátul. Ehhez képest az általa vezetett védelem alig találkozott a labdával. Paulusz Kristóf és Ádám a kezdeti helyezkedési hibák után jobban, erőszakosabban szereztek labdát, Daninak is voltak biztató megmozdulásai. Szélsővédőink ráadásul többször is jól indítottak. A középpálya alig volt játékban. Nem szűrt, nem ütközött szinte senki. Mikor meglett a labda, jól kezdünk passzolgatni. Láttam a gyakorolt kombinációkat. Azért nem sikerült jobban birtokolni, mert a hibák és az önbizalom hiánya miatt a harmadik, negyedik passz elől elbújtunk. Ez tűrhetetlen! Olyan volt, mintha cserben hagynánk egymást. Majdcsak megoldja valahogy! Hát nem, ez csapatjáték, mindig mindenki számít! Segítenünk kell egymást a jó megoldások érdekében. Egyedül Gabón láttam, hogy igazán akar. Sokat mozgott próbálkozott. Gólja is tetszetős volt. Keményen szerelt, de nem veszítette el a fejét. Példaértékű a többiek számára is és saját magának meg aztán főleg, tud ő is harcosan, sok mozgással végig játszani egy mérkőzést. Kár, hogy ehhez ma nem akadt társa. Ormos Kristóf ma igazán csalódást keltett. Kerülte védőjét, nem sikerült átvennie, megjátszania a labdát, pedig láttunk már tőle sokkal jobb produkciót. Így az eltervezett taktika nem valósulhatott meg, hiszen tulajdonképpen csak egy támadóval játszottunk.

Ez egy fontos mérkőzés volt. Annyira, mint bármelyik másik. Átlagosnál több volt a hiányzónk, átlagosnál több volt a nyuszi megoldás a pályán. Remélem soha többet nem hagyjuk ennyire magára a csapatunkat! Ez megengedhetetlen! Mindenki saját „eredményét” megfelelően szégyellheti magát! Sokkal több harciasság, győzni akarás és áldozat kell a közös sikerekhez! Az olyan sikerekhez, mint amilyen a Vasas elleni volt. Olyan Tabáni Spartacust szeretnénk látni minden hétvégén!

Edző: Kiss Zoltán

U11('97) bajnoki mérkőzés, 26. forduló – 2006.05.24. 12.00 óra
I.Czakó u. 2-4., 30 néző - füves $\frac{3}{4}$ pálya, 5x2m-es kapu, 9+1 fő, 2x35 perc

GYŐZTÜNK, DE...

Tabáni Spartacus – Vasas Pasarét „B” 3-2 (1-1)

G: Bavay, Lukász (büntetőből), Krepuska

Szanthoffer 6 – Bavay 6, Szűcs 6, Lukász 6, Hönich 6 – Csillag 5.5, Bagdy 5.5 – Prószéky 6, Vértes 5.5, Krepuska 6

cs: Lénárd 5.5, Gyebnár M. 5, Mesterházy 6, Szalai 5

Rangadó a köbön!

Egyesületünk vezetőedzője ősszel a pasaréti gárdától jött el és igazolt hozzánk. Ez és a két egyesület közötti kapcsolat és székhelyüknek távolsága elegendő arra, hogy a rangadó kifejezést használjuk. Ősszel ugye 0-0-s eldöntetlen lett a műfüvön lejátszott meccs eredménye. Azóta némileg módosult a vendégek kerete, ezúttal majdhogynem a komplett 98-as gárdával látogattak el hozzánk.

Ügyes volt ez a kis Vasas, ügyesen passzolgattak mezőnyben. A mérkőzés eleje kiegyenlített volt, innen is és onnan is láthattunk ügyes próbálkozásokat. A vezetést viszont a vendégek szerezték meg egy büntetőrúgás után. Mit lehet tenni, harcba kell szállni egyelőre az egyenlítésért.. Egy viszonylagosan távoli szabadrúgást követően a Vasas kapuja előtt pattant le a labda, illetve csak pattant volna, ha nincs ott Bavay Ricsi, és nem belsőzi nagy nyugalommal a hálóba a játékszert. 1:1.(!) Eléggé éles mérkőzés kerekedett, az ellenfél edzője kellően feszült is volt. Még szünet előtt próbált engem rendre utasítani, hogy mitől hány méterre mozoghatok a saját kispadom mellett, előtt. Háát – nem voltam vele szemben megértő. Finoman a tudára adtam, hogy egyrészt nem otthon van, másrészt pedig a BL-döntő házszámát is eléggé eltévesztette. Kissé megorroltam rá, bizony – nyilván többet nem is szólt hozzám.

A második féldőben egy kezezés után ezúttal mi jutottunk büntetőrúgáshoz. A Németországban két kilencest is elvétő Lukász Levi állt a letett labda mögé, majd higgadtan megadásra kényszerítette a kis pasaréti hálóőrt. Máris vezetünk (2:1)! Labdabirtoklásban, ötletes passzokban továbbra is jól játszottak a vendégek, csupán a büntetőterület környékén fogyott el egyelőre a tudásuk. Mi pedig len rátettünk még egy lapáttal, már ami a gólok számát illeti. Egy kapu előtti keveredés után Krep Dani lába ért bele utoljára a labdába, ami aztán az ellenél kapujának jobb sarkában kötött ki.(3:1)!

Biztos vezetésünk tudatában visszaálltunk és tudatosan gyors kontrákkal próbáltunk apellálni. Támadott támadott a Vasas, minél jobban közeledett a meccs vége, annál inkább. Nem is mondhatjuk, hogy ezt már helyzet nélkül tette, de vagy egy védő lába, vagy egy kapusunk keze mindig közbe tudott avatkozni. Majd szépen lassan góllá érett a nyomás. Egy közeli le-fel-át pattanó labdát valahogy a hálóba perdített a rivális csapat, ezzel szépített, sőt izgalmassá is tette az utolsó percekét. Az említett periódusban mindent elkövettünk, hogy őrizzük az eredményt, és bár egy alkalommal konkrét egyenlítésre való sanszot mulasztott a Vasas, a végén hála istennek mi örülhettünk a három pontnak. Egy Vasast megverni mindig nagy dolog – gratulálok az egész Csapatomnak!

Edző: Gröb Ákos